

SOLEMNITAT DE SANT JOSEP
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
19 DE MARÇ DE 2018
2S 7, 4-5.12-14.16; Rm 4, 13.16-18.22; Mt 1, 16.18-21.24

*Josep complí tot el que l'àngel del Senyor li havia manat. Així acabava, germans i germanes, l'evangeli que ens ha proclamat el diaca. D'aquesta manera l'evangelista sant Mateu destacava la docilitat de sant Josep al pla que Déu havia disposat per realitzar la salvació de la humanitat. Josep acollí amb una disponibilitat plena, com Abraham del qual ens parlava la carta als romans a la segona lectura, el voler de Déu sobre l'encarnació del Fill etern, del qui és la Paraula. A Abraham, per la seva fe, li va ser promès que tindria una descendència espiritual que el faria pare d'una multitud de pobles. També a sant Josep, tal com acabem de sentir a l'evangeli, li és confiada una paternitat espiritual sobre Jesús, el Salvador del món, i la sol·licitud sobre tot el poble cristià. Josep ho visqué amb una actitud de fe profunda, amb una generositat sense fissures, amb un amor abnegat que el portava a *esperar contra tota esperança* quan es trobava en moments difícils de la seva missió prop de Jesús i de Maria. Josep vivia la seva fe fonamentada en la Paraula que Déu havia adreçat al Poble de la primera Aliança. Creia que Déu "estima entranyablement tot el que ell ha creat" (Ps 144, 9). Creia que Déu es fa present en la història i en la vida de cada persona, i que, quan és invocat, ell mateix respon: "aquí em tens" (cf. Is 58, 9). Creia que Déu, amb una mirada d'amor, es fa present en la vida del qui confia en ell com a força i com a llum per al dia a dia. Josep creia que encara que passés per barrancs tenebrosos, no havia de tenir por de cap mal perquè Déu era vora seu (cf. Ps 22, 5).*

Per això la litúrgia ens presenta sant Josep, juntament amb la seva esposa, com un digne hereu de la fe d'Abraham. Com aquest que és pare dels creients, confia en el pla de Déu, encara que de vegades trenqués els esquemes de la lògica humana. Amb fe va *prendre a casa* seva Maria com esposa quan ja havia concebut *un fill per obra de l'Esperit Sant*, malgrat les enraonies que hi pogués haver a Natzaret, la petita vila de Galilea. Amb fe Josep acollirà el naixement d'aquest fill, Jesús, donant-li la descendència de la tribu de Judà i inserint-lo en *la dinastia del casal* de David, tal com ens indicava la segona lectura. Amb fe, segons que conta l'evangelista sant Mateu, va anar a refugiar-se a Egipte i amb fe va tornar a Natzaret després que hagués passat el perill (cf. Mt 2, 13-15). Amb fe va viure l'amor familiar i el treball quotidià, tot ensenyant a Jesús les pràctiques de la fe d'Israel i ajudant-lo juntament amb la seva esposa, Maria, a créixer en humanitat d'una manera equilibrada. I li ensenyà, també, l'ofici de fuster. Fins al punt que podem dir que el Fill de Déu es va fer home, fill de David, fill del fuster i ell mateix treballador de la fusta i de la construcció per ser un més en la història humana. La vida de sant Josep va ser, en gran part, una existència amagada, feta de fe, d'humilitat, d'amor, d'obediència al voler de Déu. I en el contacte paternal amb Jesús, Josep anava aprenent, també, la manera de ser i de fer de Déu, desconcertant en el seu abaixament i en la seva simplicitat, desconcertant en el seu amor entranyable per cada persona.

Sant Josep té una gran importància en la història de la salvació, en la història de la revelació de Déu a la humanitat. Una gran importància viscuda, però, amb una gran discreció. Amb la seva manera de fer ens ensenya a dur a terme, amb fidelitat, amb senzillesa, amb esperit de servei i amb un amor sincer, la missió que Déu ens ha confiat a cadascú en el seu pla d'amor. Una missió que hem de viure de cara a Déu, en el si de l'Església i al servei de la humanitat. Josep és un model per als pares i mares de família en la seva vida matrimonial i en l'educació sol·lícita dels fills; és un model pels pastors del poble de Déu que tenim la vocació de custodiar i testimoniar la fe en Jesucrist. És un model per als membres de la vida consagrada en la nostra

donació a Déu en el seguiment de l'Evangelí viscut amb joia i amb fidelitat generosa. És model, també, pels treballadors i treballadores que han de posar les seves professions als serveis de la societat. És model, encara, per als joves d'un lliurament entusiasta al Crist com a ideal de vida en plenitud. I és model per a tot cristià de com acollir amb cor obert el misteri de Jesucrist i de posar-se al servei dels altres (cf. Benet XVI, Àngelus 19.3.2006).

Josep visqué donat als altres, a Maria, a Jesús. I podem suposar que també a la gent del poble que li encarregava treballs i a tots els veïns, des del moment que l'evangelí ens diu que era un *home just* segons Déu i, com diu l'Escriptura, *l'home just és compassiu i benigne, la seva bondat dura per sempre* (cf. Ps 111, 3-4). Sant Josep ens és un model de com ajudar els altres fent tot allò que estigui al nostre abast. El Papa, del qual avui celebrem el cinquè aniversari de l'Eucaristia d'inici del seu servei a la càtedra de Pere, ens ho demana repetidament; ens diu de ser una Església samaritana, que es mostra propera a qui sofreix i que s'atura per atendre els febles i els necessitats, que se sent solidària de les vicissituds dels pobles. En sant Josep tenim un model que ens ensenya a no caure en la cultura de la indiferència, denunciada també pel Papa Francesc. Tal com deien recentment els bisbes de Catalunya, citant el Papa, bo i pensant en la situació problemàtica que viu el nostre país i en la necessitat de formar un nou Govern de la Generalitat, "és hora de saber dissenyar, en una cultura que privilegiï el diàleg com a forma de trobament, la recerca de consensos i acords, sense separar-la de la preocupació per una societat justa, memòria i sense exclusions" (Evangelii Gaudium, 239; cf. Nota del 16.2.2018). És una tasca que tots hem de fer, cadascú des del seu lloc i segons les seves responsabilitats.

Que sant Josep, juntament amb Maria la seva esposa i Mare de Déu, intercedeixin per nosaltres perquè sapiguem treure fruit espiritual de la celebració del Misteri de Jesucrist en l'Eucaristia per ser-ne després testimonis actius en la construcció de la societat humana.